

Universitätsbibliothek Paderborn

**Jncipit pectorale dominice passionis siue diuini amoris.
Quia salus vita [et] rede[m]ptio generis humani i[n]
passione d[omi]ni co[n]sistit ...**

[Aalst oder Antwerpen], 1486

Tertio o a[n]i[m]a mea dilecta fidelis [et] dilecta vide filij dei egressum
tertium ...

urn:nbn:de:hbz:466:1-30803

ad vocem mulieris qui hominem primum cepit per mulerem
Deniqz q̄ habuisti i cōfessiōe p̄pis reuelationē: ausulta gallicā
tū in negatione te monentē **E**quif **E**t statim gallus cantauit
Gallus cantat: petrus negat: cū mulier interrogat t̄ sic gallicā
tū nō auscultat: t̄ populus ille induratus ih̄m molestare coraz
anna non dormitat. **O** quo dñs n̄ in illo negāte discipulo tor
q̄bas euz ex spōsione facta plus ei q̄m aliis tenebat **N**ā beatu
eē petri pfessus ē in cōfessione: t̄ ecce iā hō peccator ē magnus
in horibili negatione. **O** aia mea esto in dñi timore restricta t̄
tuū lapsū sp̄ formida: cuz ore diuino laudatus ex ore proprio
audiat̄ negās: ancille voce cōsternatus **I**ndubie magnaꝝ fecit
iuriā: qui sic ancille ptimuit loquelā: vt eternā pfiteret se ne
scire medelā. **D**eniqz sic t̄ sic dñs vilipēsus a pficiis derelictus
a discipulis: manct ad oia paciēs t̄ inpturbabilis: t̄ cuz magna
cordis cōpassione aia mea lequeſ vt videat finem: quia in illo
plena fide generis huīani perpendo constare salutem. **E**t hec
de secundo egressū.

Tertio o aia mea dilecta fi
delis t̄ dilecta vide filiū dei egressum tertium: qui
ē ab anna ad cayphā pontificē impiū: qui quidem
egressus valde extitit penalīs ppter q̄tuor. Primo
q̄ falsis testimoniis infestatus. Secundo ab ipo pontifice adiur
atus. Tertio ab oib̄ obprobrys t̄ illusionibus agitatus Quar
to iterū calūpniose in iuditio pñtatus. Hys igis plibatis restat
videre quō duxerunt cū ad cayphā: ad quē misit cū annas liga
tum quasi dignum morte t̄ reum. Nam cōuenerunt principes
sacerdotum t̄ scribe: idest legisperiti. Et seniores populi: idest
iudices ordinary. Et impleta ē scriptura dauitica psalmo scđo:
Astitcrunt reges terre t̄ principes cōuenerūt in vnū aduersus
dominū t̄ aduersus xp̄m eius. **O** ihesu fili dei q̄m dire t̄ crude
liter cōfusibiliiterq; pñtar⁹ fuisti: t̄ quāto gemitu suspirabat bea
tissima virgo mater qñ primo vidi te filium suū: in post captio
nez: illo. s. tēpore quo a domo amie ad caypham presentabaris
cum libenter te fuisset amplexata sed hic illucq; trusa ac mini
me permissa. Vere dicere potuit **G**letū fecit mibi dominus nō
risim **H**emitū non cordis tripudium **M**isericōdū non letitiā
Obprobriū nō gaudium. **E**t quis consolabitur animū meū. **E**t
ego ayo ad te o mater dei spōsa dñi mei: regis mei. **V**olue facie
modicū t̄ aspice oculū pudicitie tue: vide petrū sequētē filiū tuū.

sequentē etiā vscq; in atriuꝝ principis sacerdotiꝝ: sed a longe ex
timore mortis dure ⁊ societatis nephāde: nō amore acceptāde
passionis victoriose Ingressus deniq; in atriuꝝ se debat cū mini
stris: vt vel sic q̄i vnuſ eoꝝ qui ceperant ihm videref: ⁊ viſus
putareſ ab alys Et calefaciebat ſe ad ignē quia frigus crat. Ue
re magnū frigus: quia i eo valde tepuit carbo ille diuin⁹: ignis
vtiq; caritatis Sicut tñ in medio ribaldoꝝ: q; volebat videre ſe
cūdū Jeronimu: quid de xpo pontifex iudicaret Anſ. morti ip
ſum traderet: an flagellis cesum abire pmitteret. Quē cū vidis
ſet alia ancilla: cepit dicere circumſtantibus Et hic cū ihesu nazā
reno crat Un̄ moti ex verbis ancille accurrētes dixerūt petro:
Nūquid ex diſcipulis eius es: Et iurauit q; nescio hoīem quē
dicitis Ecce quo aggraueſ in ſcelere Prio nepe ſimplici nega
uit: iam negationi iuramentū mendax aſſotiauit Timens igit
foras iterū exiit: ⁊ iteruallo facto qſi hore vni⁹ denuo reuerſus
allectus adhuc vinculo quodā pristine dilectiōis. Dixerūt ei q
aſtabat Uere ex illis es: nam ⁊ galileus es: q; loquela tua ma
nifestum te facit. Hys picipue vn⁹ ſe ingeſſit ex ſcruiſ pontificiſ.
cognatus eius cuius abſciderat petrus auriculā: dixit oīm ob
iectiōes firmādo Nōne ego te vidi in orto cū illo. Tunc cepit
detestari ⁊ anathematizare Id est ſeipm maledictioni obligaſ.
ſi nouiſſet hoīem Quo nondū vba cōplente iteꝝ gallus cātauuit
Uideat qſq; fidel'qm dulcis erat huic diſcipulo pñs ⁊ misera
bilis vita: vt pro modica pte labentis ⁊ fragiliſ vite: veram ab
negauerit vitā: ēt cū iuramēto ⁊ exccratione O ſi ſciuifſet quid
miferie quid ye defectibilitatis habet pñs vita: nō ſic repudiāſ
ſet ⁊ abnegafſet eterne vite fontē: lumē verū: ſolamen plenū: fi
deliū vniuersorꝝ O ſi aliquis affuiſſet qui fidēti aio: neganti tā
impiſ respondiſſet vere Ubi nūc ē o petre vbuꝝ qñ dixiſti alys
retro abeūtib⁹. Domine ad quē ibimus: Verba vite cterne ha
bes Si hoc verum: cur iam aſſeris tam trepide oppoſitū: dicen
do aperte falſum: An penites quia vere verum dixiſti de vero
dei filio: Nōne in monte conſtitutus cū eo dixiſti Domine bo
num eſt nos hic eſſe: faciamus hic tria tabernacula: Cur ipſuz
iam negare non formidas i atrio: in cuius voluisti manere ta
bernaculo: An forte voluisti eſſe ſotius mense: ⁊ nō angustie:
O humana infirmitas Utinā iam ſuccurrat diuine bonitatis
ſimēitas: vt vel ſic corrigatur iniquitas Sequitur Et cōuersus
dñs resperit petruꝝ: vtiq; auerſum Secūdum beatū augustinū:
Iſta dñi respeſio nil aliud fuit niſi in mēte petri traditio q̄tiēſ

osim negauerit p vt sibi ait pdixit. **U**n sic ipm respites miser
cordis: ouertit ei ab errore suo multū clementē q̄uis i negatio
nibus deliquit enormiter: i cui⁹ horribili delicto xp̄s affligeba
tur t puniebatur multū vchementer. **E**t sic recordatus est petr⁹
verbi ihesu quod dixerat. **P**riusq; gallus bis vocē dederit ter
me es negaturus. **S**ecundū crisostomū nihil sic curat delictum:
vt cōtinue in mēte habere dñm. **H**uius igit̄ recordatio i petro
extitit penitentie salutaris inchoatio. **U**n egressus foras fleuit
amare. **I**d est ex cordis amaritudine de tā horredō criminē. **L**e
git iuiste ad caucā sive foueā que modo gallicantus dī vbi fles
t penitēs fuit. **I**n cuius memoriā fletus edificata ē ecclesia san
cti petri: qui locus stare phibet inter montē syon t ciuitatē ihe
rusalem. **G**lebat scdm crisostomū nō pp̄ter penā quā meruerat
sed q̄ dilectū negauerat: qd ei quolibet suppliatio molesti⁹ erat.
Ambrolius insup ait. **N**ō innuenio quid dixerit iuenio q̄ fleue
rit: cius lachrymas lego: satiss:ctionē nō lego. **V**ide ex b̄ ipo
q̄ tāta fuerit eius cōtrīo: q̄ sufficiebat pro ipsius satisfactione.
Quod testatur patenter sanctus leo papa. **F**elices inquit o apo
stole lachime t.e: que ad diluendam culpam negationis: vtutē
sacri habuere baptisnatis. **N**os vero qui sepe dominū t si non
verbo tamē facto teste apostolo negamus. **U**bi petrus cecidit
non surda auze transibimus: quia secundum ambrosium. **U**bi
negat petrus. **N**on in monte inquit: non in templo: non in do
mo sua: sed in pretorio iudeorum in domo principis sacerdotū.
Ibi negat: vbi ihesus ligatus est: vbi veritas non est. **O** quan
tum dispēdium versari in curys magnatum. **P**etrus semel cu
riam itrauit t ibi vigorem animi perdidit: t christum dominū
negauit. **Q**uid si ibi diu mansisset: **V**ere nondum penitusset.
Foras igit̄ exiit: t cōpunctus cordaliter fleuit amare t salu
briter. **S**ed quomodo videndum est nobis sapienter t agendū
exemplariter. **N**empe primo gallus cantauit. **D**einde dominus
petrum resperxit. **T**ertio petrus flere cepit foras egressus. **U**nde
scdm beatum gregorium: tunc nobis gallus cantat: quando p
dicator quisq; corda nostra ad penitētiā excitat. **S**ed gallus
excitare in cantu nos non sufficit: nisi domin⁹ pietatis s.e ocul
lo peccatorem resperxerit. **O**portet enim vt miser in tenebris re
maneat: qm diu eum lux mundi non illuminat. **E**xclama ergo
o anima t dic. **O** beati oculi tui domine ihesu qui ita calefaciūt
cor frigidum: vt accendant i amorem diuinum: vt homo t vi
deat creatorem suū: t aspiciat errore suum: t qm cito gelicidiū

pectoris liquefaciunt in aquas amaritudinis et deuotionis co-
uertunt Utinam bona ihesu tuus me dulcis respiciat oculus: q
toties ad vocem ancille procacis scilicet carnis mee: prauis ase-
ctibus operibusq; negauit **I**ncipim' g; tandem here qm' ignimus
intus per fintillam conscientie **E**t tunc foris eximus: cu egredi-
mur extra quod fuimus **S**ed dicit aliquis **E**go no velle do-
minu negare: quavis no timea eius voluntati peccado contra
venire **S**ed sciat quisquis huiusmodi e: q; quicuq; mortaliter
peccauerit in hoc ipso xp̄m negauit **U**nde beatus Jeronimus
sup epistolas ad tytū secudo **C**ofiteme se nosne deū: tactis autem
negat: ait **E**t habet. iij. q. 3. in. c. **E**stimat **E**stimat quidā in eo tim-
deū negari si in psecutioe quis agentibus cōprehensus se confi-
teri rēnueret eē christianū **E**cce apostolus omnes qui peruersa-
faciūt deū asserit negare **N**am xps sapiētia ē iustitia: veritas:
sanctitas: et fortitudo. **N**egatur p inspiētiam sapiētia: p iniqta-
tē iustitia: p mēdatum veritas: p turpitudinem sanctitas: p ibe-
cillitatē animi fortitudo **Q**uotiensq; vincimur a vītis et pec-
catis: toties deū negamus **E**t ecōtrario quoties bonū qd agi-
mus deū cōfitemur **I**de dicit beat' augustin' **E**t habet vbi su-
pra in. c. Non solū **U**bi inquit Non solū abnegat christum qui
dicit eu non eē xp̄m **H**3 ille ēt qui cu scit negat eē christianum
Et ego **I**lle se negat christianū: qui se non osiedit xp̄icolam: s3
cultore diuersorū dogmatum et malorū opationū exhibere no-
veretur sectatorē **S**ed q; occasionaliter in lapsu et contritione
principis apostolorum digressi sumus: iterū ad propositum fi-
lij dei certamē deuoto corde redeamus **D**iximus nempe ipsuz
primo falsis testimonys infestatum **A**ut enim textus euangeli-
cūs q; principes sacerdotum et omne cōsilium falsum testimo-
niū querebant contra ihesum vt cum morti traderent: et non
innenerūt cum multi falsi testes accessissent **O** impietas dete-
standa **O** peruersitas ab omnibus bonis reprobāda **S**acerdo-
tum sanctitas vertitur in turpitudinem: scribarum scientia in
errorem: et in furorem trahitur matura senectus **N**ihil ad rei
publice subuersiōnem noxiū nihil ad destruendum feliciter
constituta validius: qm si vnde sanctitas: vnde scientia: vnde
matura ūilia debet egredi: hoꝝ ūria psto sint **N**ā miseroꝝ ūfu-
giū eēt sanctitas ymmo ēt scia et senectus **Q**uib'i ciuitate defi-
cientibus: ignoratur ad quos recursus habeatur in arduis **G**i-
lius ecce dei circumuallatur mendatis non a vulgo sed a vul-
gi principib;: a maioribus plebis: a iudicibus vere peruersis

mendatys nituntur veritatē opprimere: quā rōnib⁹ nequicuerant
deuicere. **R**egina ioseph mendatys: sacerdotcs susannā fmoi
bus ⁊ testimonys inquis cōfundere conati sunt: ⁊ hū p̄cipes
⁊ cōsiliarij dei filiū similibus telis aggressi sunt: sed mētita ē iniq
tas sibi **V**eritas passa ē qdē: sed minime superata. **Q**uapropter
ait euāgelistā **N**ouissime duo falsi testes surgētes dixerūt l̄ los
audiuimus eū dicētē. **P**ossum destruere tēplū dei hoc manu fa
ctū: ⁊ post tridū aliud nō manufactū reedificare. **A**c si conarē
tur ex hoc pbare q̄ diuinā ipē potētiā sibi voluit usurpare: sed
falsi testes erāt. **E**x hoc nobis supest vt pbemus: nō simpliciter
sed ad habūdantiā tripliciter. **P**rimo ex vboz mutatiōc: quia
nō dixit xp̄s **P**ossum destruere: sed dixit **S**olute: ⁊ non dixit
Reedificabo: q̄ materiali tēplō cōuenit: sed **E**xcitabo: quod vi
uēti tēplō rectius cōgruere videſ. **S**ecundo ex vboz additione:
quia nō dixerat xp̄s **T**emplū dei manufactū: sed simplicit̄ **T**e
plū hoc. **T**ertio ex testiū intētiōe: qr nō eodē sensu p̄tulerūt vba
sicut xp̄s dñs exp̄resserat ip̄a. **N**ā xp̄s de templo expresserat sui
corporis **I**psi vero de tēplō iudaico: vt vel sic blasphemaret ab
omni populo: qui in templi tam celebris destructiōe ē euersorē
turbarētur nō imerito. **S**ed qr̄ it aia deuota cur xp̄s nō respon
derit eis ex opposito. **A**udiāt igif beatū augustinū desup dicētē
Qz apta mendatia nō sunt responsione digna. **E**t nouerat dñs
eoꝝ animositatē q̄ nō attendissent verā excusationē. **E**t vt ait
beatus ambrosius **A**nimosis ad cōuicia semp cedendū est **U**i
cis enī dū cedes. **E**t beatus iheronimus ait **N**ihil similius acti
bus demonū: qm̄ cōtēdere ⁊ litigare. **E**t crisostom⁹ inquit. **S**i
vindicare vis file: ⁊ funestam plagam ei dedisti. **S**i vō cōuitū
cōuitio copulas: ignē feruidū accendisti. **E**cce quod sancti vbo
docent: xp̄s factis exhibet. **Q**uicūq̄ igif ex dictis nō regulatur
sanctorꝝ: arripiat saltē vt dignū est exemplū efficacissimū sancti
sanctorꝝ. **T**estimoniū ē falsum nō de facili attendam⁹ sed iuste
quod iustū ē exequētes veritatē cū ūni pacientia defendamus
⁊ ipsa veritas liberabit nos. **U**nd beatus aug⁹. sup psalmo. 37⁹.
Et habet. ii. q. 3. c. **E**t si inquit **E**t si ad tēpus dampnaris ab hoie
⁊ si dixeris sententiā pcōsulis i ciprianū: aliud ē sella terrena: ali
ud tribunal celeste. Ab inferiore accipis sententiā: ⁊ superiore
coronā. **E**t qr̄ magister ois pfectiōis maluit tacēdo vicere: qm̄
cōtētionibus descriuire: vidēs hoc ip̄m idest attendēs cayphas
princeps sacerdotū: dolens se vinci: qr̄ ihs tacebat: ⁊ testimonia
in medium prolata non esse ad condemnationem sufficiētis:

vt iueniret locū calūpnie: ira motus & impaciētia stimulatus:
ac vesania mentis agitatus: surgēs in medium de sacerdotali
solio ait illi. **N**ihil respondes ad ea que isti aduersum te testan-
tur: **A**d responsū prouocat: vt ex occasione sermonis locū ac
cusandi innueniat. **S**ed quid sequit̄ Ihesus aut̄ tacebat & nihil
respondit. **S**i diligēter attendis: tacuit quidē propter quatuor.
Primo vt ostenderet suā iusticiā: q̄r apte se indignos responsi-
one exhibebant cuz falsitate se munire minime formidabant.
Secundo vt patefaceret suā misericordiā: ne videlicet amplius
peccarent & gravius: cū in malitia perdurarent. **T**ertio vt exhibe-
ret suā sapientiā. **S**ciebat enī vt deus q̄r quidquid respondil-
set: in calumpniā traxissent: & responsio excusationis nullo piū
probante auditū foret inutilis. **Q**uarto vt innueret nobis suam
pacientiā: dando nobis in suo silentiū exemplo informationēz
calūpnias hominū cōtempnere: & potius cuz merito humiliter
silere q̄b sine profectu ī ventum verba proferre. **U**nde sic humi-
liter tacendo impletur de eo quod prophetatū ē ysaie. 53. **Q**uasi
agnus corā tōdente se: sic nō aperuit os suū. **O**ia mea dilecta
attende: vide: & cōsidera qm̄ humiliter dominus omniū: benig-
num & spetiosum suū deflectit in terra yultum: factus abiect⁹
& tanq̄ mutus coram sapientibus: vt nō ad pompam dampna-
bilem: sed ad humilitatem cōmendabilem docendam: & nō ad
ad insipientiam tibi se sic exhibere curaret. **A**pprehende igitur
hec arma & hoc scutum. & exurget deus ipse tibi in adiutorium
quod proficiet tibi sup aurū & argentū: & sup omnē lapidez pre-
ciosum multum. **S**equit̄ igitur secūdum scilicet q̄ extitit ab
ipso pontifice adiuratus. **U**n dicit textus euangelicus verbum
cayphe. **A**diuro inquit te per deū viuūz: vt dicas nobis si tu es
xps filius dei viui benedicti. **N**on querit de adoptione: sed de
eterna generatione: an scilicet sit filius dei naturalis. **O** inqui-
sitio alta: sed intentio non sancta. **D**unc cayphaz ymitant̄ alta
& subtilia indagantes: & cor sincerum minime habentes: quia
curiositati non veritati seruire cupientes. **R**espondit ihesus ob-
diuini nominis reuerentiam dicens. **T**u dixisti quia ego sum.
Secundū rabanūz q̄r sacerdos nouerat legē que xp̄m pdixerat
ideo ait in preterito. **T**u dixisti. **Q**uasi diceret. **I**n lēge hoc disce-
re & ex lege scire potuisti. **P**ylatus vero hoc solūz ex auditu ha-
buit: ideo ei ī presenti tēpore respondit. **T**u dicas: nō vt cayphe.
Tu dixisti. **E**t adiecit. **V**erūptamē dico vobis videbits: scilicet
oculis corporis: filium hoīs quem contēpnitis & ignomiñose

63

tractatis venientem in nubibus celi: secundū formā humanam
et sedentez. s. in dic iudicij et dextris virtutis dei. Quasi diceret.
Uos me vi purū boicē cōtempnitis: et quasi impiū condēpnatis:
sed ppter puerum iuditium me iudicē iustissimū sup̄ onces
celos videbitis exaltatum. Quia rēspōsione motus magis insa-
niēs scidit vēstimenta sua. In quo secundū ihereonimū inscius
quasi facto prophetauit: cū iudeos sacerdotale gloriā pdidisse-
ostendit. Dum enī vēstem sibi descidit ipsum quo tegebatur ve-
lamentū legis abiecit: et sic ex christi morte ignominiosius ap-
parebit. Nos erat iudeis scindere vēstes in lignū doloris et de-
testationis criminis: cum aliquid blasphemie et quasi ē deum
audiebat. Unde bernabas et paulus sciderunt vēstes cuz cultu
diuino se honorari videbāt actuū. i. 4. Hoc autem tam enorme
peccati pontifex iste iponebat xp̄o dicēs Blasphemauit. Quasi
diceret. Quod dei est sibi attribuit: cū pur⁹ et paup hō sit. Quid
ad hoc egem⁹ testib⁹. O pueritatē. Querit et querēdo isinuat: q̄si
in vanū sit adhibere testimoniū suū atēponēs animū et iuditū
sentimētis singulor⁹: nihilominus applausum subiecit dicens.
Ecce nūc audistis blaſphemiam. O insania principis nequā. Nō
dixit xp̄s blaſphemiam sed veritatē: sed tu blaſphemas q̄r quod
dei ē deo subtrahis et nō attribuis cū dei filiū purā creaturā di-
cis. Hoc veraci responso necas te: occidis te: et queris ecclidere
quē non erubisti interrogare: adiurare et blaſphemū noſare:
et alys blaſphemū inculcare dicēs. Quid vobis videt: O euer-
sor iusticie. Prius dedisti ſniam: postea queris consilium: quasi
dicere velis. Quis me sapiētior: quis ve tam demens q̄ mee de-
termiationi dissentiant? Vere in iuditys bui⁹ tēporis huicſe
modi vie nōnūq̄ practicanſ: vt illi ex auctoritate quodāmodo
preualeant: quoꝝ volūtati minores concradicere minime vale-
ant. Unde sequit̄ tertiu quo ab omnibus ē obprobrys et illu-
ſionibus agitatus: q̄r tūc oēs cōtempnauerunt eum dicentes.
Reus ē mortis. Et quidem vere respondissent ſuppoſita verita-
te facti. Omnis enim qui blaſphemat nomen dei ſecundū legē
reus ē mortis q̄r dēt lapidari: sed q̄r factū ſup quo fundebatur
queſtio fuit falſum: ideo responſio fuit falſa et ſententia iniqua.
Et ad maiore cumulū dāpnationis ferre omnes qui circumſtabāt
irruerunt ſup dñm ihesum et illuſcrunt ei. O dilicta anima no-
li perfuctorij iſtam illuſionez preterire: ſz caue ne illudex xp̄o
ſpondens ei vite emendā: et descendens plus magis ire ad pec-
cati corruptelam. Qui delectant̄ i ſeno peccatorum quasi recre-

ant in multitudine xp̄i obprobrioz. Absit hoc a fideli mēte: vt
xp̄o nō vereat cōtumeliam īferre t̄ deludere: lectus nēpe dyabo
licus ē in cōtumelias t̄ conuictus delectari. Sit crisostomus glo
ria tibi o dñe ihesu nō derisio nō subsanatio debet: nobis vero
confusio t̄ delusio comiteſ: niſi vite emenda ſiſfrageſ. Explica
tio fit vltor: obprobrioz filii dei. Nam ſputis ē maculatus: fa
cie velatus: colaphis celsis: alaphis pcuslus: derisorie infrogat⁹
Quis pio mētiſ oculo iſta reuoluet? Nam alijs ſpuerat in eius
faciem ſpecioſiſimā tanq; in vile t̄ peſtiferū ac morte dignum
qz ex verbis ſuis videbatur deo ſe feciſle equalez. Conſpuerūt
inq; eum: t̄ ſic impleta eſt ſcriptura yſaie.5. Faciem meam nō
auerti ab increpantibus t̄ conſpueutibus in me. Et iob.9. facie
meā ſpuere nō verenſ. Moſ erat iudeiſ in deſpectu t̄ cōtemp
tuſ ſpuere in facie illius quē abiciebat: t̄ hoc ipm in dei filiuſ
creatorem omniū t̄ regem angelorum fecerūt: necc ei in aliquo
pepercerunt. Ob benedicta domini mei facies in quā angeli de
ſiderant pſpicere: quā pefſimi iudei veriti nō ſunt ſuis excreati
onibus t̄ feditatibus deturpare. Non enī tantuſ ſpuerunt: ſed
expuerūt: quaſi dicere velit cuāgelista qz exēcrado ſpuerit. Hoc
miſtice faciūt qz ſuis imaginationibus: cogitationibus t̄ actio
nibus ſe polluūt: t̄ qz sacramētuſ eucharistie idigne ſumūt. Alij
velabat facie ciuſ: quod velamē in miſteriuſ uſq; in hodiernuſ
diē ſup corda mauet eoz. Nam niſi abieco velamē iſidelitatis
ad eum fuerint cōuersi: facie ciuſ nō videbūt vero lumine irra
diati: ſed potius vt obſtinati luce ḡre t̄ claritatis diuine erunt
priuati: t̄ in abyſſuſ inferni detruſi. O insania ſeca. O cecitas p
phana iſfelitiū iudeor. Quia illā deſiderabile facie qua ſancti
ab initio ſeculi p̄ſ ſumō caritatis ardore videre deſiderauēr̄t
cū multis t̄ cordialiſſimis ſuſpiryſ cōteplari affectarūt: cū pre
ſentialiter afforet tāto cōteptui habuerūt. O moyses ſancte vbi
iā ē deſiderabile cordis tui gaudium quod anbelo pectore exhibi
buſti cū exodi.34.. vociferasti. Si inueni gratiā in conſpectu
tuo onde mihi facie tuā. Miraris forte tua deſideria nō cito fo
re ſopleta. Noli mirari multū de dilatiōe: ſz mirari nō deſine de
ppli quē eduxisti ex egypto obſtinatiōe t̄ ptiaci pueritate. Mi
dilecta cū moysē mirarſ forſitā: t̄ ne inutiliter mirari potes po
ti⁹ de ſaluatoris pictate: qz tāta pp̄ electos ſuſtinuit: qz de obſti
natiōe ppli qz crīmā tāta i ſaluatorē exercere verit⁹ n̄ fuit. Eſtio
verē q̄rūdā ſpiritualiū ſētimētuſ videlicz qz niſi illā gratiolifſi
mā facie yclafet: manū mittere i bñdictuſ ihesuſ formidassent.

Applando diuine iusticie in iudeorū abiectione: qz faciem tam
amabile pio intuitu non poterant intuētes sustinere. Putabat
hy forte eoꝝ scelera nō videri: sed mentita est iniq̄itas sibi: q̄a
no ihesu dei filio cognitionē ceperunt in tpc: qui secūdum dei
tatem ōnia nouit ex eternitate. Sibi ipsis vero absconderūt ex
tempore faciē domini: visuri illam in nouissimo dic: nō conjectā
sed reuelata in ira ⁊ furore: quod dauid studuit orādo p̄cavere
Ille utiqꝝ dauid qui ait. Domine ne in furore tuo arguas me.
Tomeo nō nullos esse christianos nominetenuſ saltez: velātes
christi faciē: peccantes scilicet in abditis ⁊ occultis locis: quos
⁊ si oculi carnis non aspiciunt: minime tñ oculi dñi sole clario
res nō attendut. studiat qui huiusmodi sunt illud ezechielis 8°
Certe vides fili hoīs que seniores israhel faciunt vniuersiqꝝ i
abscondito cubilis sui Dicunt enim Non videt nos dominus.
Huiuscmodi sūt qui sub velamine libertatis peccant. Cōtra
quos dicit p̄imē petri scđo Quasi liberi: t nō quasi velamē ha
bētes malicie libertatē Et beatus gregorius iquit. Manifestū
signū p̄ditionis ē dū affectatis iniq̄itatibus subsequēs fauacat
peccādi libertas: nec vlla contrarietas ipedit quod mens puer
sa concepit. Alij colaphis eū ceciderunt Id est in collo p̄ciserūt.
Ille percussiones fuerunt multū despectiue Solent enī fatui ⁊
despicabilcs persone in collo percuti. Unū in colaphizatiōne nō
tam intendit lesio p̄cussionis: qm maxima c̄tumelia despectio
nis Colaphizant scđm bedā ōnes falsi christiani xp̄m: qui ip̄m
ore cōfident: factis aut̄ negat Colaphus dat a tergo Illi ḡ colaphizat xp̄m qui quasi aī cu ore blandiunt euz confitendo. Sz re
tro quo sequi ip̄m habeant p̄ bonam vitam colaphizant p̄ ma
la opera c̄tradicēdo vel p̄ximū infamando Alij palmas i faciē
eius dederūt Est népe palma secūdum papiam manus extensa
vel explos.: sicut pugnus diciē manus cōplosa. Ex huiusmodi
p̄cussione homo plus affligit qm si in collo p̄ciseretur: quia in
faciē ōnes sensus sunt: ibiꝝ mēbra tenera faciliter lesibilia De
qua p̄cussione iob.16. pp̄hetauit dicēs. Exprobates p̄ciserunt
maxillam meam. Et trenoꝝ.3. Dabit p̄cuenti se maxilla: satu
rabit obprobrys Et sibilla inquit. Dabit deo alaphas manib⁹
incestis Osclus horrendū imp̄yssimorū iudeorū: t̄ spetiosā: taz
amabile faciē ⁊ formosam ita crudeliter afficientiū ita cōfusibi
liter verberantiū: ita hostiliter inuidentiū: ita viliter tractatiū
⁊ p̄cuciendo illudentiū: ⁊ subsannatiū: ⁊ ore rabido dicentiū
Proprietā nobis xp̄e: q̄s est qui te percussit O fili dei O sp̄es

celi o decor vniuersi: quis tā obſtinate mentis tā duri cordis
tā gelidi pectoris: qui tibi nō cōpatias in tot obprobrijs: Quid
aliud tāta obprobria pretendūt: niſi q̄ iudei queri dolebant q̄
habuerant in sua reputatione cū tāto tpe vt pphetā: quah occi
gnātes in hoc se fuſſe delusos: Percutiuit. Subſ. innat Et iter
rogat Quor primū leſionē Secundū cōfusionē Tertiū quali ſup
hec oia exigit rēpōſionē Sed o pueritas huana ad quid deue
niſti: Nōne ſculti erat q̄ ſupvacui vobis verberatibus rēpō
dere: cedentibus pphetare: cū rēpōſionē ēt quātūcunq; ſagacē
iſanīa velitis eſtūnare: Sufficiat o iudei ad dampnationem
vīam multiplex obprobriū: t̄ ſi n̄ requiratis ab eius ſancto ore
iſorisie ad cumulū dāpnationis vēſtre rēponsū Dchifte t̄ tu o
iſhu fili dei blaſphemis t̄ derisorib⁹ darc rēpōſuz: q̄ tacēdo pre
ſtabis eis nō modicū tormentū: ad humani generis virtuosu pa
cientie exemplū: t̄ pietatis tuc ſupcſſuentis ingens iuditium.
O aia mea exurge a ſumpno tui torporis: t̄ reuoluie quō prici
pes iniqui nocte fatigant: t̄ tandem media noctis hora ad q̄cetē
ſibi captandā recesserit: t̄ piū ihesum in manus ribaldoꝝ diūni
ſerit. Logitare ēt potes quō illi ribaldi totā noctē diūm ihesum
ſecerūt ducere in ſompne: t̄ varijs atq; exquiritis modis eius i
nocentiā opprimere conati ſunt: quos qđē modos deuota mēſ
pfundius potest reuoluere: qm ſtilo t̄ calamo quispiaꝝ valcat
exarare. Intuere igitur o plebs christiana quo ptulerit in reſ
duo noctis hui⁹ icōmoda: t̄ vultū inclinauerit in terra cū omni
modestia t̄ paciētia. Adiunge te ei p cōpaſſionē cordis: cū non
poteris explicare ipſius penas corporis: nec dolorē anime ipi⁹.
O quis valet ponderare mēſtitiam gemebūde genitricis filij
dei i hora tā districti examinis: in tenebris t̄ a tenebrarū filijs
illati. Vere mīſericordie merito nūc paberis: que cū maſ
miferie t̄ tante miferie fuſti: t̄ participiū ingentissimū habe re
voluisti. Quarto aia mea ppendat quō iterū calūpnioſe in iu
ditio ē presentatus Unde dicit sanctus lucas t̄ vt factus ē dīc
cōuenierunt principes ſacerdotum Ideſt pontifices reurentia
etatis t̄ dignitatis precellentes Et ſcribe: reuerētia doctrine le
galis pollētes. Aduersus ibelum vt eū morti traderent Oper
uersitas: ad mortem querunt vitam: homines mortales Nōne
magis cōgrueret tam potestati qm ſcientic vt vitam diligere
q; vt necarent: Vitam dico iocentis non nocentis. Vere ſit
būdis cordib⁹ mortē eius defiderabāt: cū t̄ ſumpnum rūperēt:
t̄ ſummo mane ad iuditium properarent: vt ſanguinem eius

effundere possent. Intelligat igit̄ mens deuota ī domo cayphe
bis consilium aduersus ihesum celebratuz esse. Ex testimonys
enī prehabitis non habebāt aliquid vñ sufficienter eū accusare
poterant romano presidi: t̄ ideo consulunt t̄ interrogāt: nō ve
ritatis amore: sed calūpnie furore: dicētes. Si tu es xp̄s dic no
bis. Ecce nequitā cordiū venenatorū. An xp̄s sit querūt: quasi
scire volētes. An rex vncus regia potestate foret: quod si affir
maret presidis romanorū dira sententia plectendus esset eo q̄
ius suu t̄ vocabulum sibi usurparet. Expandūt rethe questiōis
sed soluit dñs sermone pietatis dicēs. Si vobis dixerō non cre
ditis mihi. Supple: sicut nec verbis nec factis meis credidist.
Si aut̄ interrogauero: non respondebitis mihi supple sicut nec
alias respondistis cum interrogare quō xp̄s filius dauid esset.
Neq; dimittetis. s. me: qui tñ sum innocēs. In quo iſinuat eos
legis transgressores: quia exodi. 23. dic̄t. Innocentē t̄ iustum
ne occidas. Et subnectit. Ex hoc aut. s. tēpore. Id est post tempus
passionis: resurrectionis: t̄ ascensionis mee: erit filius hois se
dens a dextris virtutis dei. Id est in potioribus bonis patris
secūdū hūanitatē: t̄ in equalitate patris secundū deitatē. Quasi
diceret. Coram vobis appet filius hominis in hūana natura
iudicandus: suo tēpore idē apparebit in eadē natura: sed glorio
sa ōnes iudicaturus. Tūc dixerūt. Tu ergo es filius dei: scilic̄
naturalis. Q̄uestio alta t̄ vere p̄funda: q̄uis non pia mente
pposita. At ille humili taz corde q̄z voce ait. Uos dicitis q̄ ego
sum: Sup quo beda inquit. Ita responsionē suā temperat: vt t̄
verū dicat: t̄ sermo eius calūpnie nō pateat. Maluit nempe
se filium dei probare q̄z dicere: vt veritati satissaciāt: et lo
cū calūpniandi amoueat. Sed q̄ peruersa mens: peruersa con
siderādo trutinat eū tanq; blasphemū denū condēpnant di
centes. Quid adhuc desideramus testimoniu: scilicet ad probā
dū q̄ se xp̄m dicat contra romanū iperium: t̄ dei filium cōtra
deū. Ipsi enī audiūim⁹ de ore eius. O vesania insipientium t̄ ū
se loquentiuz proprioz̄ ore sese ūfundentiū. Audistis dicitis ex
ore eius cui reuerentiā t̄ fidem adhibere debebatis. vñ contra
vosipsoſ ſententiā profertis: cū ipſuz tam oris q̄z operis testiō
dei filium fore recognoscitis. Mens deuota properet t̄ fidez̄
ſtabilitat in corde: cum iudaica prauitas perditionem propriaz̄
non vereatur proprio ore ſibi inculcare. Uult quodāmodo ī er
ore persistere quia odium contra dei filiu: conceptum nō ſinit
verba ſalutis. gelida ipſorum pectora transuerberare t̄ a malo

in bonū cōmutare. Ego vero penitidine peccatorū meorū desidero mihi sua verba pregnantia pro fulcimēto salutis adaptare. Anhelo quoq; spiritu deuotionis quo potero ad alium filij dei exitum enodandum properare.

Quarto dilcā vide filij dei egressū q̄rtū q̄ ē a caypha ad pylatū ad quē spectabat iudiciū sanguis. Ipsi videlicz iudei ie suz p̄ntauerūt q̄tenus īmunes a scelere reputarēt. et ipsi pylato totum pondus imponeretur. In ipsa presentatione vere pena li quatuor possim⁹ pp̄edere: q̄ pōdus acerbi doloris vident⁹ ag grauare in hoc q̄ dicitur. Adduxerunt eum vincuz a caypha in pretorium. vtq; pylati. quod quidem pretorium: ipsi non in troierunt ne contaminarentur: sed manducarent pascha: idest azimos panes secundum cōmunem expositionem catholicorū licet aliter secundum aliquorum iudaizantū opinionem seu ēt affirmationem. Vere simulata sanctitas iudeorū ex ingressu domus gentilis inquinari tñmentū. sed procurationez mortis innocentis iesu minime formidantium. Vere istis simulantur qui de minimis magnam quodāmodo habent conscientiam: sed de grauioribus quasi viim nullam faciunt: siue minimam. O tu cristiane iuuenis et inuercunde c̄quis iudeorum vesaniā non debeas imitari tñ corum in h̄ quodāmodo mysticam informationem non īmerito debes venerari. Si nempe ipsi domuz gentilis ingressuri et azimos panes sumpturi formidabant contaminari. cur tu non abhorres ad altare domini accessurus: et panem de celo viuum et verum comesturus. per ingressum lupanaris et prostibuli vel alterius sedi et superstitiosi habitaculi seu etiam iniqui consortū inquinari? Utinam christiani sic ab horrent prauorum consortium in bonum sicut iudei ab homināti sunt domuz gentilis presidis ad iustitiam carnis et ad oculuz. Igitur textum sacre euangelice lectionis continuaturi. habemus hic quatuor aggrauantia christi passionem. Primo damnabilem iude desperationem. Secundo virginis et eam comitantium merorem. Tertio iniquam innocentis proclamationem. Quarto diram proclamati examinationem. ¶ Vnde o anima quomodo primo: beatus Matheus interserit hoc in loco iude damnabilem desperationem. At enim. Tunc videns iudas. idest habita experimentali cognitio de domini ihesu confusibili et atroci presentatione ex qua scilicet damnat⁹ esset